

<http://www.luju.ro/antoanella-recidiveaza-iulia-motoc-a-facut-din-nou-opinie-separata-la-cedo-int-r-o-cauza-in-care-romania-a-fost-condamnata-sa-i-plateasca-lui-ion-vaduva-daune-morale-pentru-u-incalcarea-dreptului-la-un-proces-echitabil-motoc-a-fost-deranjata-ca-judecatorii-a>



ANTOANELLA RECIDIVEAZA – Iulia Motoc a facut din nou opinie separata la CEDO intr-o cauza in care Romania a fost condamnata sa-i plateasca lui Ion Vaduva daune morale pentru incalcarea dreptului la un proces echitabil. Motoc a fost deranjata ca judecatorii au intrat in detalii "inutile" despre abuzurile politistilor si procurorilor: "Analizarea de catre Curte a operatiunii sub acoperire a Politiei si a expertizei inregistrarii telefonice nu a fost necesara" (Hotararea)

Scris de Alex PUIU | Data: 25.02.2014 14:22



Judecatoarea Iulia Antoanella Motoc (foto) a facut din nou opinie separata intr-un proces in care Curtea Europeana a Drepturilor Omului de la Strasbourg a obligat statul sa-i plateasca lui Ion Inel Vaduva peste 9.000 de euro daune morale si cheltuieli de judecata, pentru incalcarea articolului 6 alin. (1) din Conventie. Judecatoarea Romaniei la CEDO - despre care Lumeajustitiei.ro a discutat recent ca a facut opinie separata intr-un caz in care un omni a primit despagubiri pentru incalzarea art. 9 din Conventie - desi a admis ca la Vaduva i-a fost incalcat dreptul la un proces echitabil, a exprimat opinie separata deranjata fiind ca CEDO a retinut in hotarare si unele aspecte legate de maniera in care politistii sub acoperire au descurt fara mandat in locuinta acestuia. I-au spart usa si, fara a gasi probe incriminatoare, i-au retinut doar in baza presupuneri ca ar fi implicat in traficul de pastile Ecstasy.

In cauza Vaduva vs. Romania, CEDO a decis, pe 25 februarie 2014, ca Instantele din Romania nu au evaluat corect probele si nu au auzit toti martorii in dosarul in care Ion Inel Vaduva a fost condamnat la 10 ani de inchisoare pentru trafic de droguri in baza unei declaratii date in fata procurorului de catre un traficanț cu care avusesse o convorbire telefonică chiar în ziua reținerii. Pornind de la această declarație și de la banalul că Vaduva ar fi în război sau implicat în comerțul cu comprimate Ecstasy, polițistii au extins cercetările la apartamentul acestuia, fara mandat, au spart usa și, desi nu au gasit pastile cautate, i-au retinut, arestat și trimis în judecată.

CEDO a retinut in hotararea sa ca politistii au spart usa apartamentului lui Vaduva fara mandat

Tudor Tudor și Lazar George au fost prinși în zona Cimitirului Ghencea din Capitala, pe 10 aprilie 2002. În timp ce încercau să vândă unor indivizi - agenți sub acoperire - 5.000 de comprimate Ecstasy. În prealabil, polițistii arăndog au avut informații despre un posibil comerț ilegal cu pastile MDMA, în acest sens obținând de la PICCJ autorizație pentru înregistrarea convorbirilor telefonice ale celor vizați ca s-ar ocupa cu traficul de droguri. În aceeași zi de 10 aprilie 2002, în baza unei declarații debitate de la unii dintre cei doi suspecți reținuți - Tudor Tudor, polițistii au descinde în apartamentul lui Ion Inel Vaduva. Au spart usa, au parcurt în locuința acestuia, dar nu au găsit nici urma de droguri. Când Ion Inel Vaduva s-a sculat să se revăntă acasă, polițistii nu s-au legitimat și, desi au recunoscut ca nu au mandat de percheziție domiciliară, au extins căutările și asupra apartamentului acestuia. Din nou, fara mandat și, din nou, fara rezultat. În seara aceleiași zile, Vaduva a fost reținut, fiind suspectat de trafic de droguri de mare risc. După 7 zile petrecute în arest, pe 15 aprilie 2002, fara de Ion Inel Vaduva a început urmărirea penală. Fără arestat preventiv pentru o perioadă de 25 de zile pe baza declarației date de un informator în fața procurorului, polițistii camă Vaduva s-or fi oferit să-i vândă 12.000 de pastile de Ecstasy aduse din țară! Cel prinși în fapt - Tudor Tudor și Lazar George - au fost trimiși în judecată în luna mai 2002, iar în privința lui Ion Inel Vaduva, procurorii și-au construit probatoriul pe baza declarațiilor date de Tudor Tudor și Lazar George - declarații retrase ulterior, a rapoartelor întocmite de agenți sub acoperire și de informator, precum și pe transcripții convorbirilor telefonice dintre suspecți, contra convicțiilor născute din discuțiile purtate între Tudor Tudor și Ion Inel Vaduva, amândoi negând că au accesat ar fi avut ca subiect drogurile.

CAB i-a condamnat la 10 ani de inchisoare reținand drept proba-cheie o declaratie de incuipat resemnata de avocat si ulterior restructurata

Vaduva a negat orice implicare în traficul de droguri. La fond, pe 14 Iulie 2004, a fost achitat, pe motiv ca nu au existat dovezi clare pentru sustinerea acuzației de trafic de droguri de mare risc. Mai exact, în motivare s-a aratat că discuta telefonică dintr-un telefon public cu Tudor și Vaduva nu a avut nicio legatură cu drogurile, reținându-se, în plus, că singura dovadă incriminatoare a fost marturia inițială a lui Tudor data în fața procurorilor declarată retrasă ulterior. Curtea de Apel București i-a condamnat pe Ion Inel Vaduva, fara a-l auzi, în noiembrie 2004, dar Curtea Supremă a casat în parte decizia, tocmai din considerenți ca la apel acesta nu a beneficiat de apărare. La rejudecare, la CAB, Ion Inel Vaduva a solicitat ca banda audio care conține convorbirile telefonice din 10 aprilie 2002 să fie examinată de INEC, pentru a se demonstra că discuta sa cu Tudor nu a avut legatură cu traficul de droguri. De asemenea, a cerut ca informatorul poliției să fie și el auzit, chiar și în secret. Pe 13 octombrie 2005, Curtea de Apel a luat în considerare declarația olografică dată în fața procurorului în prima fază de Tudor Tudor și nesemnata de avocatul acestuia și i-a condamnat pe Vaduva la 10 ani de închisoare pentru trafic de droguri, decizie menținută, în februarie 2006, și de Curtea Supremă.

În Iulie 2006, Ion Inel Vaduva s-a adresat Curții Europene a Drepturilor Omului, reclamând caracterul abuziv al condamnării și solicitând să se constate incalzarea articolului 6 din Conventie, privind dreptul la un proces echitabil. Reclamantul a sustinut ca a fost condamnat fara a fi auzit, el sau martorii impotriva sa, și ca nu i s-a dat posibilitatea de a contesta probele-cheie, respectiv, înregistrările convorbirilor telefonice și declaratiile polițistilor sub acoperire și ale informatorului. Vaduva a solicitat redeschiderea procesului penal și a pretins statului roman 100.000 de euro daune morale.

Curtea de la Strasbourg a admis ca în cazul lui Vaduva a fost incalcat articolul 6 din Conventie și a obligat statul roman la plata a 3.000 euro de daune morale și 6.379,52 euro cheltuieli de judecată suportate atât la instanțele din țară, cât și în demersul întregirii la CEDO. Cu toate acestea, judecătoria Romaniei la CEDO, Iulia Antoanella Motoc, desi a admis incalzarea dreptului lui Vaduva la un proces echitabil, a facut opinie separata, precizand, pe de o parte, ca analizarea de catre Curtea a operatiunii sub acoperire a politiei și a expertizei înregistrării convorbirilor telefonice nu era necesara, iar pe de alta parte, ca a existat un interes concurent între siguranța națională - nevoia de protecție a metodelor utilizate de polițistii acoperiți - și drepturile reclamantului.

of a
n?

d, the
nsure
in the
r new
es the
on to

the general measures to be taken. It will then proceed to dispose of the other similar cases.

44 What is a separate opinion?

Judges may wish to draft an opinion concerning a case in which they have sat and their opinions will be appended to the judgment. In general they explain why they voted with the majority (concurring opinion) or, on the contrary, why they did not agree with the majority of judges (dissenting opinion).

Court of Human Rights: The ECHR in 50 questions

Prezentam opinia separata a judecatorilor Julia Antoanella Motoc:

**Consider ca mai multi factori au fost sufficienti pentru a admite o încălcare a articolului 6 alin. 1 din Convenție: faptul ca acuzatul a fost condamnat fara o evaluare directa de catre instanta de apel a probelor furnizate de acuzat in persoana, refuzul instantei de audiere a martorilor, precum si lipsa unei proceduri contradictorii (a se vedea cauzele Popa si Tanasescu vs. Romania, Galanaru vs. Romania).*

*Analizarea de catre Curtea a operatiunii sub acoperire a politiei si a experizei Inregistrarii telefonice nu a fost necesara. Mai mult, proba cea mai incriminatoare pe care CAB si Curtea Suprema au luat-o in considerare nu li implica pe agentii sub acoperire si pe informator, ci pe ceilalti doi martori. De asemenea, asa cum Curtea a retinut in mai multe cauze (de exemplu, Doornon vs. Olanda, 26 martie 1996), **exista interese concurente, precum cele între siguranta nationala - de exemplu, nevoia de a proteja metodele secrete de investigare utilizate de Politie -, si drepturile acuzatului.***

In masura in care in fata Curtii a fost adusa suficiente material care directa o încălcare a articolului 6 alin. 1 din Convenție, argumentele ce tin de motive de siguranta nationala nu au fost doar inutile, ci si insuficient probate si in balanta cu drepturile acuzatului. In cazul in care Curtea a fost dispusa sa le in considereare acest delicat echilibru - fapt care, spun inca o data, nu era necesar, avand in vedere celelalte argumente solide pentru demonstrarea încălcarii articolului 6 alin. 1 din Convenție, ar fi trebuit sa se faca o analiza detaliata si atenta a acestor echilibru.

[Citiți aici hotararea CEDO](#)

[Citiți aici și care in ceea Romania a fost condamnată la CEDO, dar in cazul Julia Motoc a fost opinia separata.](#)